

R OMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. 5734/2/2021

DECIZIA CIVILĂ NR. 2212

Şedință publică din data de 9 noiembrie 2021

Curtea constituată din:

PREȘEDINTE : DAVIDOIU GEORGIAN

JUDECĂTOR : SAGLAM ALINA

JUDECĂTOR : ERDEI DANA VERONICA

GREFIER: BOARIU FLORENTINA EMILIA

Pe rol se află pronunțarea asupra cererii de revizuire formulată de revizuienta împotriva Deciziei nr. 969 pronunțată la data de 20.04.2021 de Curtea de Apel București, Secția a IX-a Contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 1344/2/2021, în contradictoriu cu intimata cauza având ca obiect „litigiu privind achizițiile publice-suspendare atribuire”.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc la termenul de judecată din data de 28.10.2021, fiind consemnate în Încheierea de ședință de la acel termen, parte integrantă din prezența Decizie, când, Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru azi, 09.11.2021, când a decis următoarele:

CURTEA

Prin cererea înregistrată sub nr. 5734/2/2021 pe rolul Curții de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în temeiul dispozițiilor art. 509 alin.1 pct.1 Cod procedură civilă a formulat cerere de revizuire împotriva Deciziei Civile nr.969/20.04.2021 pronunțată în dosarul nr.1344/S/2021 de Curtea de Apel București - Secția a IX-a Contencios Administrativ și fiscal în contradictoriu cu solicitând schimbarea în tot a Deciziei civile nr.969/2021, pentru următoarele motive:

Întrucât Revizuirea este o cale de atac de retractare, nedevolutivă și care vizează remedierea procesuală a erorilor de judecată care au condus la stabilirea greșită a situației de fapt prin hotărârea atacată, consider că se impune remedierea următoarelor aspecte:

1. motivarea încheierii prin care s-a respins cererea de chemare în garanție;
2. pronunțarea cu privire la existența sursei de finanțare, în vederea încheierii contractului de achiziție publică;

În ceea ce privește cererea de chemare în garanție, a învaderat următoarele :

În fapt, a formulat cerere de chemare în garanție în contradictoriu cu prin Primăj: General, în temeiul art. 72 din Codul de procedură civilă, prin care am solicitat Curții de Apel București ca, în cazul în care va respinge plângerea formulată de împotriva Deciziei Consiliului National pentru Soluționarea Contestațiilor nr. 359/C5/75/19.02.2021, să oblige chemata în garanție să finanțeze obiectul de investiții ”

obligația de a tace), arătând că obiectivul de investiții avea, astfel cum se precizează în anunțul SICAP, ca sursa de finanțare bugetul local, conform HCGMB nr. 194/2019.

Prin încheierea de ședință din data de 08.04.2021, Curtea de Apel București a respins cererea de "chemare în garanție astfel "Curtea, după deliberare, respinge admisibilitatea în principiu a cererii de chemare în garanție, apreciind ca nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.72 Cod procedura civilă pentru admisibilitatea acesteia".

Având în vedere prevederile art. 233 alin.1 lit. j din NCPC; prin care încheierea de ședință va cuprinde "soluția dată și măsurile luate de instanță cu jărtarea motivelor, în fapt și în drept" coroborat cu prevederile art. 425 alin.1 lit. b) NCPC prin care „hotărârea judecătoarească trebuie să cuprindă motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței, arătându-se atât motivele pentru care s-au admis, cât și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților.”, consideră că în mod absolut necesar încheierea de ședință din data de 08.04.2021 trebuie să cuprindă în motivarea sa argumentele pro și contra care au format, în fapt și în drept, convingerea instanței cu privire la soluția pronunțată (respingerea cererii de chemare în garanție), argumente care în mod necesar, trebuie să se raporteze, pe de o parte, la susținerile și apărările părților, iar, pe de altă parte, la dispozițiile legale aplicabile raportului juridic dedus judecății, în caz contrar fiind lipsită de suport probator și legal și, pronunțata cu nerăspicarea prevederilor mai sus enunțate.

Motivarea este, aşadar, un element esențial, o puternică garanție a imparțialității judecătorului și a calității actului de justiție, precum și, o premisa a exercitării corespunzătoare de către instanța superioară a atribuțiilor de control judiciar ce legalitate și temeinicie. Obligativitatea motivării constituie o condiție a procesului echitabil, exigență a art. 21 alin. (3) din Constituția României și art 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

Indiscutabil, orice parte în cadrul unei proceduri are dreptul să prezinte judecătorului observațiile și argumentele sale și de a pretinde organului judiciar să le examineze pe acestea în mod efectiv. Dreptul la un proces echitabil, prin urmare, nu poate fi considerat efectiv decât dacă observațiile părților sunt corect examineate de către instanță. Instanță care are în mod necesar obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și elementelor de probă, cel puțin pentru a le aprecia pertinența.

Într-adevar, atâtă timp cât în considerente instanță nu analizează probele care au fost administrate, nu stabilește împrejurările de fapt esențiale în cauză, nu evocă normele substanțiale și procedurale incidente și aplicarea lor în speță, soluția exprimată prin dispozitiv rămâne nesușinută și pur formală, nefiind corolarul motivelor că o preced.

În concluzie, o astfel de hotărâre a devenit arbitrară și ne produce o reală vătămare, astfel încât, vă solicităm să constatați nulitatea încheierii de ședință.

În ceea ce privește al doilea aspect pe care îl solicită și remediat, a arătat următoarele:

La data de 23.04.2019, prin HCGMB nr.194 a fost aprobat bugetul de venituri și cheltuieli al [redactat] buget care prevedea la capitolul cheltuieli de angajament sumă de 366.044.000 lei pentru achiziționarea de tramvaie noi din gama de 18m. Această prevedere a fost menținută ca atare și prin hotărârile de rectificare a bugetului de venituri și cheltuieli al [redactat]

La data de 30.09.2019 [redactat] a demarat procedura de achiziție publică nr.3123/2019 pentru achiziționarea unui număr de 40 de tramvaie din gama de 18m.

Prin HCGMB nr.67/14.02.2020 a fost aprobat bugetul de venituri și cheltuieli al [redactat] buget care nu prevedea, la capitolul cheltuieli de angajament, sumă de 366.044.000 lei pentru achiziționarea de tramvaie noi din gama de 18m și nici prin hotărârile de rectificare a bugetului de venituri și cheltuieli al [redactat] nu s-a prevăzut vreun asemenea angajament.

La data de 31.07.2020 a fost aprobat raportul procedurii nr. 189725 prin care comisia de evaluare a desemnat oferta prezentată de ofertantul [redactat] și terț susținător

ca ofertă căștigătoare pentru procedura de atribuire nr.3123/2019 sens în care s-a finalizat procedura de achiziție.

Întrucât la data de 31.12.2020, prin adresa nr.7195, comunicat că nu există posibilitatea finanțării acestui obiectiv de investiții, prin adresa nr.190775/31.12.2020 oferătul ca nu se poate încheia contractul de achiziție.

a formulat contestație înregistrată la CNSC sub nr.3540/11.01.2021, prin care a solicitat anularea comunicării iu.190775/31.12.2020 și obligarea S.T.B. să continuarea procedurii de atribuire și finalizarea acesteia prin închiderea contractului de achiziție.

Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor (CNSC), prin Decizia nr.369/C5/75/19.02.2021, a decis admiterea contestației și obligarea la continuarea procedurii de atribuire cu respectarea documentației de atribuie și a legislației incidente, arătând că:

-"nu există niciun document finanțier contabil care să susțină afirmațiile entității contractante (de exemplu rectificarea bugetara pe anul/2070 prin care investiția în discuție să fie eliminate din bugetul anului 2020) sau care să dovedească existența unor fonduri insuficiente"

-"prin HCGMB 254/2020 este avizat proiectul de contract de delegare a gestiunii pe 10 ani cu

Anexa nr.4.1 "Lista cu propunerile obiectivelor de investiții cu finanțare integrală sau parțială de la buget pentru anul 2020 și estimări pe anii 2021 -2023" suma alocată este de 554857,56 mii lei nedefalcați , valoarea celor 40 buc tramvaie fiind de 366.044,00 mii lei

, în termen, a formulat plângere împotriva Deciziei CNSC, înregistrată la Curtea de Apel București sub nr. 1344/2/2021. Plângerea a fost respinsă ca nefondată motivat de faptul că

"adresa [] acționar majoritar al achizitorului [] T.D. - potrivit căreia se apreciază, după finalizarea procedurii că achiziția este inopportună, fără existența unei hotărâri a CGMB - cei care are competența de a decide cu privire la bugetul [] - și prin care se anunță intempestiv, în ultima zi a anului, că nu asigură finanțarea, nu poate fundamenta în mod temeinic și legal o decizie de anularea procedurii de achiziție aflată în fază semnării contractului".

În concluzie, Curtea de Apel a preluat motivarea Consiliului fără a se face o minimă verificare a aspectelor de fond și a situației de fapt, astfel cum acestea s-au concretizat în apărările Subscrisei.

În fapt, a arătat că instituția primarului este autoritatea executiva la nivelul []

Din acest punct de vedere, nu se poate pune problema că adresa emisă de acesta, prin care se aduce la cunoștință că nu există fonduri pentru achiziția tramvajelor din gama 18 m nu produce efecte juridice.

Astfel, actele juridice ale instituției primarului sunt actele însăși, deoarece acesta este reprezentantul legal al acesteia, fiind cel care angajează juridic în raporturile juridice.

Mai mult, adresa nr. 7:195/31.12.2020 vine în confirmarea HCGMB nr. 67/2020 și nr.138/2020, hotărâri de consiliu general care stabilesc fără echivoc faptul că nu au fost alocate fonduri pentru realizarea investiției ..

Desi, la termenul din 08.04.2021, a adus în discuție faptul că nu există un buget adoptat la nivelul [] , acest aspect a fost considerat irelevant.

Însă, bugetul Capitalei a fost adoptat la data de 08.05.2021 fără a exista alocate fonduri pentru achiziții de tramvaie și, cel mai important, nici în Contractul de delegare a gestiunii serviciului public de transport local de călători, nr. 7 semnat la data de 29.07.2021, cu autoritatea contractantă, nu se regăsește această investiție.

Deși există practică conform căreia s-a menținut decizia de anulare a procedurii de atribuire, în situația în care era imposibilă încheierea contractului, nefiind asigurate fondurile necesare, ("angajarea cheltuielilor de către ordonatorii) de credite cu depășirea limitelor creditelor bugetare aprobate, constituie infracțiune, interzicandu-le ordonatorilor de credite aprobarea unor

angajamente legale fără asigurarea că au fost rezervate și fondurile necesare platii acestora în exercitiu bugetar"), este obligata să continue procedura întrucât "adresa acționar majoritar al achizitorului CTI potrivit căreia apreciază, după finalizarea procedurii, că achiziția este inopportună, fără existența unei hotărâri a CGMB - cel care are competența de a decide cu privire la bugetul și prin canișii anunță intempestiv, în ultima zi a anului, că nu asigură finanțarea, nu poate fundamenta în mod temeinic și legal o decizie de anulare a procedurii de achiziție aflată în fază semnării contractului".

În concluzie, instanța obligă să încheie un contract de achiziție cu fondurile publice ale (fonduri nealocate de altfel), după ce în prealabil a respins cererea de chemare în garanție.

Așadar, chiar dacă conform art. 22 NCPC "(2) Judecătorul are îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. În acest scop, cu privire la situația de fapt și motivarea în drept pe care părțile le invocă, judecătorul este în drept să ie ceară să prezinte explicații oral sau în scris, să pună în dezbaterea acestora orice împrejurări de fapt sau de drept chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau în întâmpinare, să dispună administrarea probelor pe care le consideră necesare, precum și alte măsuri prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc.

(3) Judecătorul poate dispune introducerea în cauză a altor persoane, în condițiile legii. Persoanele astfel introduse în cauză vor avea posibilitatea, după caz de a renunța la judecată sau la dreptul pretins, de a achiesa la pretențiile reclamantului ori de a pune capăt procesului printr-o tranzacție"

În spăția dedusă judecății, instanța stabilește în sarcina sa obligația încheierii contractului cu încălcarea flagrantă a prevederilor Legii 27*3/2006, respectiv ART. 77 Infracțiuni și pedepse.

Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă:

- a) angajarea, ordonanțarea și efectuarea de plăti peste limitele maxime ale sumelor aprobată la partea de cheltuieli, prin bugetele prevăzute la (2);
- b) angajarea cheltuielilor din bugetele prevăzute la art. 1 alin. 2 peste limita creditelor bugetare aprobată.

Mai mult de atât, în contextul în care, potrivit dispozițiilor legii 500/2002 privind finanțele publice, a Legii 273/2006 privind finanțele publice /oca/e și a celorlalte reglementări financiare incidente în spățiu, nu se pot angaja cheltuieli în absența unui credit bugetar acoperitor aprobat (ordonatorii de credite răspunzând inclusiv penal de angajarea lichidarea și ordonanțarea cheltuielilor în limita creditelor bugetare repartizate și aprobată de care dispun), autoritatea contractantă nu poate încheia acordul căruia și angaja legal cheltuite pe care le presupune, nemaixistând la acest moment sursa de finanțare a acestora.

În concluzia celor anterioare ținând seama de argumentele expuse, a solicitat admiterea cererii de Revizuire astfel cum a fost formulată și motivată, cu consecința schimbării în tot a Deciziei civile nr.969/2021.

Apărările formulate în cauză:

Intimata a formulat întâmpinare la cererea de revizuire formulată de in care a solicitat următoarele:

1. admiterea exceptiei netimbrării cererii de revizuire și, pe cale de consecință, anularea cererii ca netimbrată;
2. admiterea exceptiei lipsei dovezii calitatii de reprezentant a semnatarului cererii de revizuire și, pe cale de consecință, anularea cererii pentru neprezentarea
3. ADMITEREA exceptiei tardivitatii cererii de revizuire și, pe cale de consecință, respingerea cererii de revizuire ca tardivă;
4. ADMITEREA exceptiei nulității cererii de revizuire și, pe cale de consecință anularea cererii pentru lipsa motivării în fapt a acesteia, potrivit dispozițiilor art. 196 alin. (1) corroborat cu art. 511 alin. (4) din Codul de procedură civilă;

5. ADMITEREA excepției inadmisibilității cererii de revizuire și, pe cale de consecință, respingerea cererii ca inadmisibilă:

Pe fondul cererii de revizuire, în măsura în care instanța va trece peste excepțiile de mai sus, solicită respingerea cererii de revizuire ca nefondată.

În motivarea cererii a învățat în esență următoarele:

1. Lipșa dovezii achitării taxei de timbru

Potrivit art. 26 alin. (2) din O.U.G. nr. 80/2013,

Cererea de revizuire se taxează cu 100 lei pentru fiecare motiv de revizuire invocat.

Astfel cum rezultă din documentele comunicate subscrisei, nu a atașat cererii de revizuire dovada achitării taxei de timbru aferente demersului formulat, sens în care se impune anularea cererii de revizuire ca netimbrată.

Lipsa dovezii calității de reprezentant.

Potrivit dispozițiilor art. 151 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, reprezentantul legal va alătura o copie legalizată de pe inscrisul doveditor al calității sale, iar reprezentanții de drept privat vor depune în copie un extras din registrul public în care este menționată imputernicirea lor.

Din inscrisurile comunicate subscrisei, nu reiese faptul că _____ a prezentat în fața instanței de judecată dovada calității de reprezentant a semnatarului cererii de revizuire.

Așa cum rezultă din cuprinsul cererii, cererea a fost făcută prin reprezentant legal, respectiv dl. 1. Din finalul cererii de revizuire însă (extrasul redat la paragraful următor), aceasta apare ca fiind semnată de o altă persoană.

Faptul că cererea de revizuire este semnată de o altă persoană este confirmat și de semnătura diferită din cuprinsul contestației în anulare, astfel cum rezultă din extrasul pe care îl redă mai jos:

Prin urmare, pe de o parte, față de prevederile art. 151 alin. (4) din Codul de procedură civilă, _____ este obligată să facă dovada calității de reprezentant legal prin prezentarea extrasului din registrul public în care este menționată imputernicirea lui. Director General Adrian Criș, iar pe de altă parte, în situația în care cererea de revizuire este semnată de o altă persoană în numele reprezentantului legal, _____ este obligată, (i) în primul rând, să facă dovada faptului că Directorul General avea posibilitatea de a-și delega această atribuție potrivit actului constitutiv, iar (ii) în al doilea rând, să depună la dosarul cauzei dovada acordării acestei alte persoane în mod valabil a imputernicirii de a semna cererea de revizuire.

Sancțiunea pentru neîndeplinirea acestei obligații este anularea cererii, potrivit art. 82 alin. (1) teza a doua din Codul de procedură civilă.

În concluzie, în ipoteza în care revizuenda nu a făcut dovada calității de reprezentant a semnatarului cererii, solicită instanței să facă aplicarea acestei dispoziții legale.

Tardivitatea cererii de revizuire.

Potrivit art. 511 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, termenul de revizuire este de o lună de la data comunicării hotărârii în cazul prevăzut la art. 509 alin. (1) pct. 1. Acesta este reglementat prin norme de ordine publică, în virtutea interesului general pe care îl ocolește, acela de a asigura soluționarea cu celeritate a acestor litigii. Forța imperativă a acestor reglementări se impune atât justițiabililor, cât și judecătorului cauzei, nefiind posibilă nicio derogare de la termenele prevăzute de lege pentru exercițiul unei căi de atac.

Din documentele comunicate nu reiese că _____ ar fi formulat cererea de revizuire în termenul de o lună de la data comunicării Deciziei la sediul acesteia. La cererea de revizuire nu se regăsește anexată Decizia și nici dovada datei la care aceasta a fost comunicată.

În plus, conform art. 513 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

Cererea de revizuire se soluționează potrivit dispozițiilor procedurale aplicabile judecății finalizate cu hotărârea atacată.

Cererea de revizuire este îndreptată împotriva Deciziei nr. 969/2021, pronunțată în plângerea formulată de STB potrivit art. 29 din Legea nr. 101/2016.

Conform art. 31 din Legea nr. 101/2016 (forma în vigoare la data 16.08.2021):

Partea care formulează plângerea este obligată să comunice, în termenul prevăzut la art. 29, o copie de pe aceasta, precum și de pe înscrisurile doveditoare și celelalte/celorlalte părți implicate în procedură de contestare în fața Consiliului, depunând dovada de comunicare în fața instanței până la primul termen de judecată, sub sancțiunea respingerii plângerii ca fiind tardivă.

Or, ... nu a făcut dovada formulării cererii de revizuire cu respectarea termenului legal și nici nu a comunicat acesteia acest document procedural și înscrisurile doveditoare, sens în care se impune respingerea sa ca tardivă.

Nulitatea cererii de revizuire față de lipsa motivării în fapt

își intemeiază cererea de revizuire pe dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, potrivit căroră:

(1) Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: 1. s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut.

Jurisprudența și doctrina sunt constante în a aprecia că prin "lucru cerut" trebuie să se înțeleagă numai cererile care au fixat cadrul litigiului, au determinat limitele acestuia și au stabilit obiectul pricinii deduse judecății. Ceea ce caracterizează aceste cereri și le delimită de toate celelalte este faptul că, prin pronunțarea asupra lor, instanța poate să pună capăt litigiului statuând prin admitere sau respingere, în acea parte a hotărârii care poate fi pusă în executare - dispozitivul .

Acest caz de revizuire are în vedere, aşadar, ipotezele: extra petita (depășirea limitelor investirii), instanța pronunțându-se asupra unor lucruri care nu s-au cerut - motivul trebuie raportat numai la cererile cu care instanța a fost investită, și anume la obiectul acestora, iar nu la cauza cererilor; minus petita, practica judiciară a statuat că, în acest caz, nepronunțarea instanței trebuie să vizeze un „lucru cerut”, noțiune care trebuie interpretată ca referindu-se la cererea concretă, indiferent de caracterul principal, incidental, adițional sau accesoriu al cererii, nu la diferențele argumente care susțin sau combat aceste cereri ori la soluțiile de admitere doar în parte a unei căi de atac : de exemplu, (i) acordarea dobânzilor, deși reclamantul nu a formulat o astfel de cerere; (ii) obligarea părățului și la restituirea fructelor, deși s-a solicitat doar restituirea bunului; (iii) acordarea cheltuielilor de judecată fără să se fi cerut etc, plus petita, are în vedere situația în care instanța a dat mai mult decât s-a cerut; cazuri în care instanța a dat mai mult decât s-a cerut pot fi situațiile în care reclamantul solicită stabilirea unei servituti de trecere, iar instanța îi recunoaște dreptul de proprietate sau reclamantul solicită obligarea părățului la plata unei anumite sume de bani, iar instanța îl obligă pe acesta din urmă la mai mult fără ca reclamantul să formuleze o cerere de majorare a quantumului pretențiilor etc.

Față de temeiul cererii de revizuire indicat, CTP era ținută să respecte în formularea cererii;

-prevederile art. 511 alin. (4) , ce instituie obligația motivării cererii de revizuire înăuntrul termenului de exercitare a acesteia, în caz contrar stipulând expressis verbis sancțiunea nulității cererii; coroborate cu

-art. 194 lit. d) din Codul de procedură civilă

Cererea de chemare în judecată va cuprinde: (...) d) arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se intemeiază cererea [...]

-și art. 196 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Cererea de chemare în judecată care nu cuprinde numele și prenumele sau, după caz, denumirea oricăreia dintre părți, obiectul cererii, motivele de fapt ale acesteia ori semnătura părții sau a reprezentantului acesteia este nulă.

nu a respectat aceste condiții minime și rezonabile de formulare a cererii de revizuire.

În primul rând, ... nu a arătat pentru care dintre motivele de revizuire prevăzute de pct. 1 al articolului 509 alin. (1) (i.e. plus petita, minus petita sau extra petita) s-ar impune admiterea cererii sale. ... a susținut doar în mod generic că cererea de revizuire se intemeiază pe prevederile art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, ... , în calitate de Director General, formulăm în termenul legal , în temeiul dispozițiilor art. 509 alin.1 pct. 1 Cod procedură civilă:

De altfel, singura trimitere la acest motiv de revizuire se regăsește în partea introductivă a cererii, "motivarea" cererii fiind ulterior dezvoltată în afara textului legal și fără legătură cu acesta.

Or, astfel cum s-a subliniat și în doctrina de specialitate în ceea ce privește motivarea cererii de revizuire, aceasta trebuie să facă referire în mod explicit la motivele limitativ prevăzute de art. 509 NCPC, indicarea lor în mod generic nefiind suficientă, sub sanctiunea nulității.

In al doilea rând, nici măcar din motivarea în fapt a cererii de revizuire, propusă de STB, nu se poate deduce în care dintre cele trei ipoteze vizate de cazul de revizuire de la art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă s-ar încadra demersul său.

Așa cum a arătat și la Secțiunea I pct. 4 de mai sus, ... solicită "remedierea" pe calea revizuirii a Deciziei nr. 969/2021, întrucât instanța ar fi preluat motivarea care a fundamentat Decizia C.N.S.C., fără a face o minimă verificare a aspectelor de fond și a situației de fapt invocate de ... prin plângerea formulată.

Din cuprinsul aceleiași susțineri a revizuentei ar rezulta că această "remediere" se impune și fi făcută și ca urmare a respingerii în prealabil a cererii de chemare în garanție, fiind în opinia STB inadmisibil ca instanța să o oblige „să încheie un contract de achiziție cu fonduri publice ale (...) după ce în prealabil a respins cererea de chemare în garanție”.

Susținerile revizuentei nu vizează vreun caz concret de încălcare a limitelor investirii instanței, în sensul art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, ci doar temeinicia afirmată a plângerii, deși revizuirea nu are caracter devolutiv. Or, o motivare neinteligibilă, care nu indică explicit încadrarea în cazul de revizuire invocat, echivalează în fapt cu lipsa motivării corespunzătoare a cererii de revizuire.

Mai mult, numai prin respectarea obligației revizuentei de a motiva în fapt și în drept cererea, subscrisă poate să cunoască precis motivele de revizuire, pentru a putea formula apărări corespunzătoare, fără a căuta să ghicească în ce modalitate instanța ar fi depășit limitele investirii sau, dimpotrivă, nu le-ar fi atins.

Prin urmare, simplă referire generică la art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă în partea introductivă a cererii și neindicarea concretă a motivelor de revizuire care ar fi incidente în cauză conduc la concluzia nerespectării de către STB a dispozițiilor imperitative ale art. 511 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Din analiza coroborată a prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 1 și art. 511 alin. (4) din Codul de procedură civilă, rezultă că instanța trebuie să fie în măsură să analizeze caracterul întemeiat sau nu al criticilor aduse Deciziei nr. 969/2021 din dezvoltarea concretă a motivelor pe care se întemeiază revizuenda. Or, această cerință expresă de validitate nu este îndeplinită în cauză, fiind incidentă sanctiunea nulității.

Inadmisibilitatea cererii de revizuire

Revizuirea constituie o cale extraordinară de atac de retractare a unei hotărâri judecătorești definitive, ce poate fi formulată numai în cazurile strict determinate de lege, respectiv pentru motivele limitative prevăzute de art. 509 din Codul de procedură civilă.

Fiind o cale de retractare și nu de „cenzură judiciară”, revizuirea nu poate fi exercitată pentru alte motive decât cele prevăzute limitativ de lege, fiind inadmisibilă repunerea în discuție a unor probleme de fond ce au fost soluționate printr-o decizie definitivă.

În același sens, conform art. 513 alin. (3) din Codul de procedură civilă, dezbaterile sunt limitate la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se întemeiază. Această prevedere presupune că, dat fiind că este vorba despre o cale de atac extraordinară, ce se poate exercea pentru motive expres și limitativ prevăzute de lege, cu ocazia dezbaterilor asupra revizuirii nu se reia întreaga judecată și, prin urmare, părțile trebuie să își limiteze cuvântul la acele susțineri care demonstrează de ce, în opinia lor, revizuirea este sau nu admisibilă.

Cererea de revizuire formulată de ... este în mod vădit inadmisibilă, în privința ambelor aspecte solicitate să fie remediate.

Revizuirea nu poate fi îndreptată împotriva încheierii prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea de chemare în garanție

În primul rând, potrivit art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă, numai o hotărâre pronunțată asupra fondului sau care evocă fondul poate constitui obiect al revizuirii pentru motivul reglementat de pct. 1. Actuala redactare a textului legal nu lasă loc de interpretare asupra faptului

că, în afară de cazurile prevăzute de alin. (2) al art. 509 din Codul de Procedură Civilă, antamarea fondului cauzei prin hotărârea a cărei revizuire se cere este o condiție de admisibilitate⁸.

Se arată totodată că nu îndeplinește condiția referitoare la evocarea fondului deciziile intermediere, precum cea prin care instanța a admis contestația în anulare și a stabilit un termen pentru rejudecarea recursului sau cea prin care contestația în anulare a fost respinsă, deciziile prin care instanța s-a pronunțat asupra recursului în anulare (anterior abrogării prin dispozițiile O.U.G. nr. 58/2003), hotărârile de declinare a competenței, cele prin care se soluționează cererea de strâmutare, cele prin care instanța ia act de învoiala părților sau cele în care sunt cenzurate soluțiile pronunțate cu privire la excepții procesuale sau incidente procedurale⁹.

Or, primul aspect invocat de vizează încheierea din data de 08.04.2021, prin care instanța a respins ca inadmisibilă cererea de chemare în garanție a Primăriei Municipiului București.

Aceasta încheiere nu se încadrează în categoria hotărârilor pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul, neputând face obiect al cererii de revizuire.

În același sens este și jurisprudența, potrivit căreia: [...] Analizând inadmisibilitatea cererii de revizuire. Curtea reține:

Prin cererea de revizuire formulată, s-a solicitat, în temeiul art. 509 alin. (1) pct. 1 din C.proc.civ., revizuirea încheierii de ședință pronunțate la data de 26.03.2021 de Curtea de Apel București - Secția a V-a Civilă în dosarul nr. /3f2013/a60. Încheierea prin care a fost respinsă cererea de recuzare a membrilor completului C17R formulată de revizuentă din prezentul dosar.

Conform art. 509 alin. (1) pct 1 din C.proc.civ., "Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: I. s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut [s.n.]". Astfel, motivul de revizuire prevăzut de art. 509 alin. (1) pct. 1 din C.proc.civ. poate fi invocat doar în legătură cu o hotărâre prin care a fost evocat fondul litigiului. A evoca fondul litigiului înseamnă a examina raportul juridic dedus judecății prin prisma probelor administrate în cauză.

Prin încheierea atacată de revizuentă nu a fost examinat raportul juridic dedus judecății prin prisma probelor administrate în cauză, nu a fost evocat fondul litigiului.

În aceste condiții, Curtea, în temeiul art. 513 alin. (3) raportat la art. 509 alin. (1) pct. 1 din C.proc.civ., va respinge, ca inadmisibilă, cererea de revizuire formulată [...]

Prin urmare, din perspectiva obiectului cererii de revizuire, cererea este de plano inadmisibilă.

Nu este incident cazul de revizuire de la art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă

În al doilea rând, aşa cum a arătat și la secțiunea anterioară, pentru a se putea invoca motivele de la pct. 1 al art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă, pe care STB își întemeiază cererea de revizuire, trebuie întrunită condiția încalcării de către instanță a limitelor investirii în una dintre cele 3 variante (plus/minus/extra petita).

În doctrina de specialitate, s-au subliniat inter alia următoarele două exigențe relevante ce decurg din textul legal: " limitele judecății, sub aspectul obiectului acesteia, să fi fost determinate concret și legal prin cererea de chemare în judecată sau prin cererea reconvențională ori prin cererea intervenientului voluntar și principal; altfel zis, omisiunea instanței sau excesul acesteia trebuie raportat la o cerere principală, incidentală sau accesorie;" revizuentul să aibă în vedere obiectul cererii, nu temeiurile acesteia sau mijloacele de apărare.

Motivul de revizuire prevăzut de art. 509 alin. (1) pct. 1, în oricare dintre variante - plus petita, extra petita sau minus petita - vizează, aşadar, strict obiectul cererilor cu care a fost investită instanța.

Or, motivele revizuirii au caracter limitativ și sunt de strictă interpretare, nefind admisibilă formularea unei cereri de revizuire în afara acestora. Prin intermediul acestei căi de atac de retractare nu pot fi valorificate pretinse erori de judecată, întrucât în această manieră revizuirea s-ar transforma, în mod nelegal, într-o cale de atac de reformare.

Pornind de la textul legal, niciunul dintre cele două aspecte invocate de revizuentă drept necesar a fi remediate, nu se încadrează în motivul legal de revizuire.

În privința primului aspect, chiar dacă ar fi să trecem ad absurdum peste faptul că încheierea nu poate face obiectul revizuirii, pretinsa lipsă a motivării încheierii prin care s-a respins cererea de chemare în garanție excede prima facie oricare din cele trei ipoteze de la pct. 1.

Testul incidentei cazului de revizuire este unul facil de realizat: obiectul cererii de chemare în garanție formulate de în comun cu plângerea împotriva Deciziei C.N.S.C. a constat în obligarea chematei în garanție să finanțeze obiectul de investiții "Achiziție tramvaie noi din gama 18 m cu podea coborâtă (eșalonat 2020-2022) 40 buc"; în temeiul art. 74 alin. (2) coroborat cu art. 64 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanța era ținută să se pronunțe în primul rând asupra admisibilității în principiu a cererii de chemare în garanție; prin încheierea de ședință pronunțată, Curtea de Apel București a respins cererea de chemare în garanție ca inadmisibilă în principiu având în vedere că nu erau îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 72 din Codul de procedură civilă.

Necesitatea incluirii argumentelor pro și contra care au format convingerea instanței cu privire la soluția pronunțată, invocată de și solicitarea de constatare a nulității încheierii de ședință nu se încadrează în vreunul dintre motivele de revizuire de la art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă.

Din această perspectivă, sunt complet irelevante și" susținerile pur teoretice ale revizuentei cu privire la necesitatea motivării încheierii de ședință (pag. 2-3) și dreptul la un proces echitabil. Anterior analizei pe fond a unor astfel de argumente, instanța trebuie să verifice dacă este admisibilă invocarea lor pe calea revizuirii în temeiul art. 509 alin. (1) pct. 1, ceea ce evident nu este cazul.

În privința celui de-al doilea aspect, față de obiectul plângerii cu care a investit instanța, și anume: plângere împotriva Deciziei Consiliului Național pentru Soluționarea Contestațiilor nr. 3S9/C5/75/19.02.2021, este exclusă incidenta motivului de revizuire de la art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă. Instanța s-a pronunțat asupra plângerii formulate de revizuentă.

De altfel, chiar maniera în care revizuentă înțelege să își motiveze cererea, prin susțineri de tipul: confirmă fără dubiu că ceea ce reproșează instanței din etapa plângerii este maniera în care aceasta și-a motivat soluția și a interpretat probatoriu administrativ în cauză.

În ceea ce privește susținerea potrivit căreia instanța ar fi obligat să încheie un contract cu fondurile publice ale după ce în prealabil a respins cererea de chemare în garanție, se impun următoarele precizări: cererea de chemare în garanție a fost respinsă în prealabil ca inadmisibilă pentru neîndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 72 din Codul de procedură civilă; sursa de finanțare a contractului de achiziție sectorială (i.e. fondurile bugetare) a fost stabilită și declarată prin documentația de atribuire de către ; plângerea a vizat legalitatea și temeinicia Deciziei C.N.S.C., din perspectiva măsurii de anulare a procedurii de achiziție sectorială adoptate de , iar soluția instanței a fost pronunțată în limitele Legii nr. 101/2016 privind remedierea în materia achizițiilor și cu respectarea principiului disponibilității.

În concluzie, față de obiectul plângerii deduse spre soluționare instanței, aceasta s-a pronunțat cu respectarea principiului disponibilității și a prevederilor art. 34 alin. (5) din Legea nr. 101/2016, potrivit căruia instanța poate respinge plângerea pe fond.

Eventuala nemulțumire a față de maniera de motivare a Deciziei ori de analiză a motivelor de netemeinicie și/sau nelegalitate invocate nu poate fi valorificată pe calea cererii de revizuire, care este o cale extraordinară de atac de retractare. Eventualele nemulțumiri cu privire la motivare pot fi exprimate față de hotărârile susceptibile de apel sau de recurs (a se vedea art. 488 alin. (1) pct. 6 din Codul de procedură civilă), căi de atac care nu sunt incidente în cauză nu poate formula "apel/recurs la plângere" sub umbrela revizuirii.

Motivul de la art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă vizează strict obiectul plângerii, iar nu și cauza sa. Motivarea concretă a soluției date pe fond nu poate face obiectul analizei în cererea de revizuire, acest motiv de revizuire raportându-se exclusiv la petitele cu care a fost investită instanța, nu și la considerentele expuse prin hotărârea judecătorească.

Juriprudența în materie confirmă inadmisibilitatea cererii de revizuire formulate de

Inadmisibilitatea cererii de revizuire intemeiate pe art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, ce vizează în fapt motivarea instanței în soluționare unei plângeri împotriva deciziei C.N.S.C. a fost reținută și în jurisprudența instanțelor de judecată. Cu titlu de exemplu, menționează următoarele decizii: Decizia Curții de Apel București nr. 921 din 16.02.2018, conform căreia:

În ceea ce privește admisibilitatea cererii de revizuire:

Revizuirea este o cale de atac extraordinară, de retractare. Ea se poate exercita numai în cazurile și condițiile expres prevăzute de lege, nefiind admisibilă dacă se invocă alte motive decât cele prevăzute de art. 509 C.proc.civ. Cererea de revizuire a fost intemeiată pe dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 1 C.proc.civ. în cauză nu sunt întrunite condițiile de admisibilitate ale revizuirii intemeiate pe dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 1 C.proc.civ., nefiind incident motivul prevăzut de acest text legal. Conform art. 509 alin. (1) pct. 1 C.proc.civ., „revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: 7. s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut; (...).” Motivul de revizuire prevăzut de art 509 alin. (1) pct 1 C.proc.civ. conține, așadar, trei ipoteze și anume, extra petita, minus petita și plus petita. Textul de lege se raportează la obiectul cererilor cu care a fost investită instanța, deci la pretențiile formulate de către părți prin cererile principale, accesori sau incidentale adresate acesteia. Prima ipoteză, extra petita, se referă la situația în care instanța s-a pronunțat, din eroare, asupra unor lucruri care nu s-au cerut. Cea de-a doua ipoteză, a textului, privind nepronunțarea asupra unui lucru cerut, minus petita, se referă la situația în care instanța a omis să soluționeze un capăt de cerere, nepronunțându-se asupra unei cereri principale, accesori sau incidentale. Notiunea de „lucru cerut” semnifică așadar o cerere, principală, accesorie sau incidentală iar nu argumentele subsumate acestor cereri ori probele administrate în cauză. Revizuента a susținut că instanța a făcut o interpretare restrictivă în analiza fondului problemei, respectiv a aspectelor de natură tehnică. A criticat interpretarea dată de instanță și de către Consiliu nominativului CD 155/2001. A afirmat că dispoziția instanței nu se poate duce la îndeplinire în acest moment. A arătat că instanța s-a pronunțat asupra documentului intitulat Minuta A.N.A.P. nr. 5202/11.07.2017, susținând că acesta nu se regăsea la dosarul cauzei, fiind doar invocat. A expus situația de fapt, criticând constatările Consiliului și modul de interpretare a dispozițiile legale incidente. Prin urmare, rezolvarea a formulat critici privind administrarea și evaluarea probatorului și modalitatea în care instanța de judecată și Consiliul au interpretat și aplicat dispozițiile legale în examinarea fondului contestației și al plângerii. Criticile formulate de rezolvarea nu se subsumează niciuna dintre ipotezele prevăzute de art. 509 alin. (1) pct. 1 C.proc.civ. și anume, extra petita, minus petita și plus petita. Motivele de revizuire sunt prevăzute expres și limitativ de lege, textul care le prevede fiind de strictă interpretare. Având în vedere că motivele invocate de către rezolvarea nu cad sub incidența prevederilor art. 509 alin. (1) pct. 1 C.proc.civ.. Curtea va respinge cererea de revizuire ca inadmisibilă.

Decizia Curții de Apel București nr. 4384 din 07.09.2018, potrivit căreia: Examinând cu prioritate admisibilitatea căii de atac prin prisma prevederilor art. 513 alin. (3) C. proc. civ.. potrivit căror dezbaterile sunt limitate la admisibilitatea revizuirii și la faptele pe care se intemeiază, Curtea reține următoarele: Potrivit art. 509 (1) pct. 1 NCPC, revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut.

Așadar, cazul de revizuire indicat de rezolvant privește numai obiectul acțiunii, nu și cauza ei mai exact inadvertența dintre obiectul cauzei deduse judecății și ceea ce a hotărât instanța, ca o consecință a nesocotirii principiului disponibilității.

Din întreaga argumentare în susținerea revizuirii rezulta că aceasta vizează în realitate aspecte legate de eronata apreciere a dispozițiilor legale incidente cauzei, și care nu pot fi valoarificate în cadrul unei revizuiri, deoarece s-ar ajunge la judecarea din nou a aceluiași recurs.

Ca urmare, cererea de revizuire apare ca fiind inadmisibilă, motiv pentru care se impune respingerea acesteia ca atare.

Decizia Curții de Apel Cluj nr. 656 din 28.05.2021, potrivit căreia: În temeiul art. 509 și al art. 513 C.pr. civ. Curtea acordă cuvântul la acest moment doar pe admisibilitatea cererii de revizuire, dezbatările fiind limitate la acest aspect [...] Instanta din actele dosarului reține următoarele: [...]2. în ceea ce privește motivul de revizuire fundamentat pe art. 509 pct. 1 NCPC acest motiv de revizuire vizează respingerea plângerii formulate pe revizuenta fără analiza pe fond a criticilor formulate, respectiv soluționarea acestei plângeri pe aspectul privind lipsa calității de persoană vătămată în sensul Legii 101/2016. Așa cum s-a arătat în mod constant și unanim atât în literatura de specialitate cât și în practica judiciară acest motiv de revizuire are în vedere situațiile în care instanța nu s-a pronunțat pe o cerere principală, accesorie sau incidentală nu și atunci când nu a fost analizată sau a fost analizată o cerere de probatorii, o excepție, un motiv de apel sau recurs, un motiv al unei plângeri în materia achizițiilor care a fost formulat /respectiv nu a fost formulat. Ca atare prin sintagma -lucru cerut- se înțeleg numai cererile care au fixat cadrul litigiului, au determinat limitele acestuia și au stabilit obiectul pricinii deduse judecății. Se poate concluziona că în speță nu sunt întrunite condițiile de admisibilitate ale acestui motiv de revizuire neputându-se reține nepronunțarea asupra uneia din cererile care au fixat cadrul litigiului, au determinat limitele acestuia și au stabilit obiectul pricinii deduse judecății. În concret instanța s-a pronunțat asupra plângerii formulate de revizuenta, respingând-o. Împrejurarea că a respins această plângere nu prin analiza pe fond a criticilor formulate, ci reținând faptul că revizuenta este practic exclusă definitiv din procedură și că nu mai are nici un interes practic legat de procedura de atribuire analizată, nu înseamnă că instanța nu s-a pronunțat pe cererile care au fixat cadrul litigiului, respectiv pe plângerile formulate. [...] Având în vedere toate aceste considerente din care rezultă că în speță nu există o situație de extra, plus sau minus petita sau de încălcarea a principiului priorității dreptului unional Curtea în temeiul art. 509 pct 1 NCPC, art. 21 din Legea 554/2004, art. 513 NCPC va respinge cererea de revizuire ca inadmisibilă.

Omisiunea instanței de a se raporta la o parte din criticele formulate (omisiune alegată de revizuenta, dar cărei temeinicie nu poate face obiectul analizei decât în ipoteza confirmării admisibilității criticii) nu poate fi calificată drept omisiune a se pronunța asupra unui lucru cerut. Întrucât, așa cum am arătat, lucrul cerut este o noțiune autonomă de drept procesual care se referă la petitele acțiunii și nu la motivele care justifică un astfel de petit în consecință, criticele de inadmisibilitate formulate prin întâmpinare sunt întemeiate, cererea revizuentei de reanalizare a unor motive de nelegalitate, prin prisma prevederilor art. 509 alin. 1 pct. 1 neputând fi primită întrucât nu se circumscrică cadrului procesual restrictiv definit de lege. [...]

În concluzie, în lumina celor de mai sus, cererea de revizuire formulată de este, în principal, vădit inadmisibilă, nefiind incident cazul de revizuire de la art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă. Revizuenta nici măcar nu motivează în concret încadrarea în vreunul dintre motivele prevăzute de textul legal.

În subsidiar, în măsura în care instanța va considera că neîndeplinirea acestei condiții vizează fondul revizuirii, solicită respingerea cererii de revizuire ca nefondată, atât pentru motivele invocate la acest punct, cât și pentru cele de la Secțiunea de mai jos.

Cererea de revizuire este nefondată.

Ușine în mod vădit neîntemeiat că în cauză ar fi incident motivul de revizuire prevăzut de dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă.

Cu titlu prealabil, pentru argumentele expuse pe larg la Secțiunea II, pct. 5 de mai sus, nu ne aflăm în prezență niciunui dintre motivele de revizuire prevăzute de temeiul invocat. Prin susținerile din cuprinsul cererii de revizuire revizuenta nu indică vreun caz concret de încălcare a limitelor investirii instanței astfel cum decurg acestea din art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă. critică în fapt lipsa unei motivări a încheierii de respingere a cererii de chemare în garanție și considerențele Deciziiei nr. 969.

Lipsesc, aşadar, chiar situațiile premisă vizate de legiuitor la pct. 1 al art. 509 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Or, revizuirea constituie un remediu procesual ce poate fi formulat numai în cazurile strict determinate de lege.

În ceea ce privește fondul criticilor invocate de , se impun următoarele scurte precizări.

Cu privire la primul aspect, referitor la nemotivarea încheierii de ședință din 08.04.2021, dat fiind că o eventuală cerere de revizuire împotriva acestei încheieri este de plano inadmisibilă, susținerile teoretice ale revizuentei sunt lipsite de relevanță. În plus, din încheierea de ședință din 08.04.2021 rezultă că: (i) instanța a pus în discuția părților cu titlu prealabil admisibilitatea cererii de chemare în garanție, astfel cum prevede art. 74 alin. (2) din Codul de procedură civilă, (ii) reprezentantul și reprezentantul chematei în garanție și-au exprimat pozițiile în această privință, acesta din urmă susținând că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 72 alin. (1) din Codul de procedură civilă, (iii) Curtea a decis după deliberare respingerea admisibilității în principiu a cererii de chemare în garanție, apreciind că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 72 din Codul de procedură civilă pentru admisibilitatea acesteia, în orice caz, similar Deciziei, și încheierea din data de 08.04.2021 are caracter definitiv. sens în care nu mai poate fi rediscutată nici temeinicia și nici legalitatea sa, cu atât mai puțin nemulțumirea STB cu privire la întinderea motivării instanței.

Cu privire la cel de-al doilea aspect, susținerile nu fac decât să confirme faptul că demersul său excede cazului de revizuire de la art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă. Ceea ce critică în cauză nu este nepronunțarea / ultrapronunțarea/extrapronunțarea de către instanță asupra unuia sau altuia dintre capetele de cerere, ci modalitatea în care Curtea de Apel București a respins plângerea pe fond și a analizat argumentele din plângere. Revizuenta nu reușește să facă distincție între petitele plângerii formulate potrivit Legii nr. 101/2016 și motivarea în fapt și în drept a acesteia.

Astfel, în acord cu constataările Consiliului, Curtea a reținut inter alia, o serie de aspecte esențiale care au fundamentat soluția de respingere a plângerii ca nefondată și de menținere a Deciziei C.N.S.C. ca temeinică și legală, precum:

Prin Raportul procedurii nr. 189725/31.07.2020, membrii Comisiei de evaluare au desemnat câștigătoare oferta depusă de , iar prin adresa nr. 189726/31.07.2020, entitatea contractantă i-a comunicat faptul că oferta acesteia a fost desemnată câștigătoare. Ulterior, prin Hotărârea nr. 190774/31.12.2020, semnată de directorul general, a anulat procedura de atribuire în temeiul art. 225 alin. (1) lit c) teza a II-a din Legea nr. 99/2016, motivat de faptul că încheierea contractului este imposibilă, „întrucât” prin adresa nr. 7195/31.12.2020, a răspuns la solicitările referitoare la finanțarea obiectivului de investiții, invocând situația financiară și datorii curente ale , iar prin adresa nr. 190775/31.12.2020, entitatea contractantă i-a comunicat societății anularea procedurii de atribuire.

Analizând motivele plângerii petentei , Curtea retine că, potrivit art. 149 alin. (1) din HG nr. 395/2016, după desemnarea câștigătorului, entitatea contractantă are obligația de a încheia contractul de achiziție publică/acordul-cadru cu ofertantul a căruia ofertă a fost stabilită ca fiind câștigătoare.

În ceea ce privește îndeplinirea condițiilor pentru anularea unei proceduri de achiziție publică [...] petenta, autoritatea contractantă a invocat prevederile art. 225 alin. 1 lit. c) teza a doua [...] Impossibilitatea încheierii contractului trebuie să fie cauzată, potrivit jurisprudenței majoritară a Consiliului și instanțelor judecătoarești, de intervenția unor factori în principiu independenți de voința autorității contractante și pe care aceasta nu i-a putut evita.

Analizând dacă sunt sau nu îndeplinite condițiile pentru anularea procedurii de achiziție sectorială, respectiv incidența prevederilor art. 225 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale (denumită în continuare „Legea nr. 99/2016”) invocate de STB, instanța a constatat că în speță, simpla împrejurare că achiziția a devenit neconvenabilă sau inopportună nu se încadrează între situațiile ayute în vedere de textul de lege citat în cauză nefiind vorba despre o imposibilitate obiectivă de asigurare a finanțării, ci despre o reevaluare a oportunității achiziției de către cel care trebuia să asigure finanțarea și o reconsiderare a priorităților de investiții, după ce aceasta fusese aprobată ca fiind necesară și după ce, prin hotărâri succesive de aprobată a bugetului și de rectificare, achiziția fusese susținută finanțări. Astfel, Cheltuielile pentru investiția în cauză

fuseseră aprobate prin HCGMB nr. 194/23.04.2019, fiind incluse în bugetul anului 2019; de asemenea, aşa cum rezultă din HCGMB nr. 349/26.06.2019 și HCGMB nr. 721/18.12.2019 privind rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli al _____ pe anul 2019, pentru investiția în discuție nu au intervenit modificări, fiind menționată aceeași valoare atât la „bugetul inițial” cât și la cel „rectificat”. În baza acestor documente care nu au fost modificate, autoritatea a inițiat procedura de atribuire contestată.;

În privința adresei nr. 7195/31.12.2020 emisă de _____ instanța a reținut în mod corect că aspectele invocate de Primărie prin adresa ante-menționată, după desemnarea ofertantului câștigător, și anume că achiziția nu mai este oportună și având în vedere situația financiară și datorile curente ale _____, nu există posibilitatea finanțării obiectivului de investiții au stat la baza Hotărârii nr. 190774/31.12.2020 a _____ de anulare a procedurii; Or, reanalizarea, în această etapă, după stabilirea ofertei câștigătoare și în iminența semnării contractului, a oportunității achiziției și anularea procedurii nu poate constitui, în opinia Curții, un motiv care să reprezinte o imposibilitate obiectivă de încheiere a contractului în sensul art. 225 alin.1 lit.c din lege. Mai mult, modalitatea intempestivă în care municipiul București, acționar majoritar al _____ (deținând 99.89% din acțiuni) a anunțat refuzul de asigurare a finanțării și a creat în mod artificial o imposibilitate de încheiere a contractului reprezentă o exercitare cu exces de putere a dreptului de decizie;

Din această perspectivă, instanța a apreciat corect argumentul Consiliului potrivit căruia, în raport cu prevederile art 96 alin. 1 din Legea nr. 99/2016 și ale art. 12 din Norme (aprobată prin HG nr. 394/2016), oportunitatea achiziției nu mai poate fi pusă în discuție la acest moment, când procedura de atribuire a fost deja finalizată. Oportunitatea obiectivului de investiții a fost analizată o dată atunci când a fost inițial aprobată prin HCGMB nr. 194/23.04.2019 și apoi reconfirmată prin HCGMB nr. 349/26.06.2019 și HCGMB nr. 721/18.12.2019, dar și în etapa de planificare/ pregătire a achiziției, astfel cum impune legislația achizițiilor sectoriale (art. 8 și art. 9 alin. (1) din HG nr. 394/2016). De altfel, în etapa de planificare/ pregătire a achiziției, entitatea contractantă a și întocmit Strategia de contractare și Notă de fundamentare privind achiziția de tramvaie, prin care a reținut tocmai oportunitatea și necesitatea demarării procedurii de atribuire în vederea achiziționării tramvaielor de 18m.

În orice caz, între momentul 31 iulie 2020 - al emiterii raportului procedurii și desemnării ofertantului câștigător - și momentul 31 decembrie 2020 - al anulării procedurii, Curtea observă că, în afara adresei nr. 7195/31.12.2021, nu există niciun fel de rectificare bugetară, sau orice fel de document finanțier contabil care să modifice situația de la momentul atribuirii contractului.

Adresa _____ - acționar majoritar al achizițorului _____ - potrivit căreia se apreciază, după finalizarea procedurii, că achiziția este inopportună, fără existența unei hotărâri a CGMB - cel care are competența de a decide cu privire la bugetul _____ și prin care se anunță intempestiv, în ultima zi a anului, că nu asigură finanțarea, nu poate fundamenta în mod temeinic și legal o decizie de anulare a procedurii de achiziție aflată în faza semnării contractului.

Încearcă în fapt prin susținerile sale din cadrul cererii de revizuire să repună în discuție probleme de fond ce au fost soluționate printr-o decizie definitivă. Din această perspectivă, susținerile _____ sunt de neprimit pe calea revizuirii.

Susținerile contradictorii ale _____ în privința finanțării obiectivului de investiții

Chiar dacă ar fi să se aplece ad absurdum asupra fondului acestor critici, acestea sunt neîntemeiate și în vădită contradicție cu ceea ce susține revizuenda la nivelul Plângerii sau actele interne depuse în fața C.N.S.C.:

_____ însăși afirma și reiteră prin Plângere că a continuat procedura de achiziție publică în anul 2020 deoarece nu există niciun indiciu că investiția nu ar mai fi finanțată, având confirmarea directă sau indirectă a finanțării obiectivului de investiții;

_____ a arătat în fața Consiliului faptul că, prin HCGMB nr. 67/2020 a fost aprobat bugetul _____ Prin această hotărâre, se prevedea că și cheltuieli de investiții pentru _____ suma de _____ fără ca în anexa la bugetul aprobat să existe lista cu obiectivele de investiții care vor fi finanțate în cursul anului 2020. Precizarea acestei liste, prin care

se detaliază obiectivele de investiții ce urmau a fi finanțate de la bugetul local, era obligatoriu de a fi întocmite de către CGMB la aprobarea bugetului și comunicate la STB SA, în conformitate cu prevederile Legii nr. 273/2006 cu privire la finanțele publice locale.

Neprecizarea acestei liste a pus CTP în situația de a continua procedura de achiziție publică demarată, pentru achiziția tramvaielor din gama de 18m, deoarece nu exista niciun indiciu că investiția nu ar mai fi finanțată, conform HCGMB nr. 194/2020 și următoarele menționate mai sus.

Față de cele expuse A a avut, pâna la momentul iunie 2020 confirmarea directă sau indirectă în faptului că obiectivul de investiții că face obiectul prezentei spețe va fi finanțat de la bugetul

Deși la nivelul Plângerei afirma, aşadar, prin raportare la HCGMB nr. 67/2020 că nu ar fi existat vreun indiciu că investiția nu ar mai finanțată, neeliminându-se în mod explicit obiectivul de investiții, în cadrul cererii de revizuire susține că aceasta ar stabili fără echivoc că nu au fost alocate fonduri pentru realizarea investiției; nu poate și primită o astfel de afirmație în vădită contradicție cu susținerile anterioare, dar și cu documentele interne depuse în probatoriu chiar de revizuienta, e.g. Adresa nr. 180435/16.10.2020, anexata Punctului de vedere comunicat Consiliului;

Prin Plângere, revizuienta însăși sublinia relevanța adoptării de care Consiliul General al a Hotărârii nr. 254 la data de 18.06.2020 prin care s-a avizat documentația de atribuire a proiectului de contract de delegare a gestionii serviciului public de transport în care se regăsea și obiectivul de investiții

Mai mult, revizuientă interpretează profund eronat Decizia atunci când afirmă că instanța ar fi stabilit în sarcină să obligația încheierii contractului cu încălcarea flagrantă a art. 77 din Legea nr. 273/2006. Obligația respectării normelor de natură penală invocate de incumbă în mod evident acesteia, obligație pe care trebuia să o aibă în vedere revizuientă la data transmiterii Comunicării rezultatului procedurii prin care oferta subscrisei a fost declarată câștigătoare.

Totodată, astfel cum am subliniat, și incumbe în calitate de entitate contractantă obligația de a efectua demersurile necesare pentru a asigura finanțarea corespunzătoare a contractului de achiziție sectorială, astfel încât decizia Curții de Apel București să fie pusă în aplicare cu respectarea tuturor dispozițiilor legale (inclusiv prevederile Legii nr. 273/2006), în virtutea principiului asumării răspunderii, dar și a art. 1 alin. (4) din Normele metodologice.

Prin demararea procedurii de atribuire și atribuirea contractului, a decis că poate asigura achiziționarea tramvaielor noi din gama de 18 m cu podea total coborâtă în condițiile impuse prin documentația de atribuire. Odată identificate aceste fonduri și demarată procedura de atribuire, Entității Contractante îi revine și sarcina de a asigura menținerea surselor respective de finanțare pe parcursul procedurii, la momentul încheierii contractului și, ulterior, pe parcursul executării acestuia.

nu poate decide arbitrar anularea procedurii de atribuire, după parcurgerea tuturor pașilor aferenți procedurii și desemnarea ofertei subscrisei drept câștigătoare, la mai bine de 1 an și 5 luni de la demararea acesteia. Aceasta cu atât mai mult că este acționar majoritar al , deținând 99,89% din acțiuni.

În concluzie, toate susținerile revizuentei converg către concluzia că ceea ce se încearcă în fapt este criticarea motivării Deciziei nr. 969, sub pretextul incidentei motivului de revizuire de la art. 509 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă. Nemulțumirea CTP cu privire la maniera în care instanța a analizat situația de fapt și a aplicat și interpretat prevederile legale nu se încadrează în niciunul dintre motivele de revizuire de la pct. 1 al art. 509 alin. (1). Cererea de revizuire este, aşadar, în primul rând inadmisibilă și, în subsidiar, nefondată.

Abordarea revizuentei de a încerca să obțină o rediscutare a aspectelor de fond în contextul existenței unei hotărâri judecătorești definitive contravine flagrant și principiului securității raporturilor juridice. Potrivit acestui principiu, niciuna dintre părți nu poate să solicite reexaminarea unei hotărâri definitive și executorii cu unicul scop de a obține o reanalizare a cauzei și o nouă hotărâre în privința sa.

În drept, au fost invocate dispozițiile 513 alin. (2) din Codului de procedură civilă, precum și pe celelalte dispoziții legale invocate în cuprinsul prezentei întâmpinări.

În dovedire a atașat în fotocopie următoarele înscrișuri: Anexa nr. 1 Extras portal soluție contestație în anulare - Dosar nr. 5483/2/2021; Anexa nr. 2 Doctrină și jurisprudență citate în întâmpinare.

A fost atașat dosarul de fond în care a fost pronunțată decizia atacată.

Analiza Curții asupra cauzei:

Deliberând cu prioritate asupra *excepției nulității cererii de revizuire*, Curtea constată că este neîntemeiată urmând a fi respinsă având în vedere că din analiza cuprinsului acesteia, formal, înnrenește elementele esențiale pentru analizarea admisibilității acesteia, conform art. 509 și urm. C.proc.civ., inclusiv motivarea în fapt și în drept, iar aspectele invocate în susținerea acestei excepții vizând întrunirea condițiilor de admisibilitate a formulării, iar nu a condițiilor de formă ale cererii de revizuire, urmând a fi analizate aceste susțineri în contextul verificării admisibilității cererii.

În al doilea rând, Curtea reține că această excepție a fost invocată și din perspectiva timbrajului prevăzut de lege pentru exercitarea acestei căi de atac, prin raportare la obligația prevăzută de disp. art. 26 alin. 2 din OUG nr. 80/2013, Curtea constată că revizuentă în prezenta cauză este chiar autoritatea contractantă din cadrul procedurii de revizuire, petentă în dosarul de fond având ca obiect plângere formulată în temeiul Legii nr. 101/2016 împotriva deciziei CNSC, iar din această perspectivă se reține că deși legea specială nu a introdus reguli speciale și pentru cererea de revizuire, totuși potrivit disp. art. 36 ind. 1 din acest din urmă act normativ „Plângerea formulată împotriva deciziei pronunțate de Consiliu este scutită de plata oricărei taxe judiciare de timbru.”, iar potrivit disp. art. 29 alin. 1 lit. I din OUG nr. 80/2013 „(1) Sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac ordinare și extraordinare, referitoare la: I) orice alte acțiuni, cereri sau acte de procedură pentru care se prevăd, prin legi speciale, scutiri de taxă judiciară de timbru.”, astfel încât urmează a fi respinsă excepția nulității cererii de revizuire și din această perspectivă.

Cu privire la *excepția tardivității cererii de revizuire*, Curtea reține de asemenea că este neîntemeiată, având în vedere că revizuentă a formulat în temeiul disp. art. 509 alin. 1 pct. 1 C.proc.civ. cerere de revizuire împotriva deciziei civile nr. 969/20.04.2021 pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a IX-a contencios-administrativ și fiscal în dosarul nr. 1344/2/2021, dosar care a avut ca obiect plângerea formulată în temeiul art. 29 și urm. din Legea nr. 101/2016, de revizuenta din prezenta cauză împotriva deciziei CNSC 359/C5/75 din data de 19.02.2021, Consiliul Național pentru Soluționarea Contestațiilor.

Din această perspectivă, Curtea reține că *excepția tardivității* formulării cererii de revizuire este neîntemeiată pentru următoarele motive:

Potrivit disp. art. 511 alin. 1 pct. 1 C.proc.civ „(1) Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti: I. în cazurile prevăzute la art. 509 alin. (1) pct. 1, de la comunicarea hotărârii;”, astfel încât având în vedere că la dosarul cauzei de fond nu se regăsesc dovezile de îndeplinire a procedurii de comunicare a hotărârii, astfel încât termenul prevăzut de lege pentru exercitarea acestei căi de atac nu poate fi apreciat ca fiind împlinit la data înregistrării prezentei cereri de revizuire la data de 01.09.2021.

Pe de altă parte, Curtea constată că intimata a invocat incidența în prezenta cauză a prevederilor art. 29 și urm. din Legea nr. 101/2016 sub aspectul respectării procedurii de exercitare a dreptului de a formula plângere împotriva deciziei CNSC și în privința procedurii de exercitare a dreptului de a formula revizuirea ca și cale extraordinară de atac, iar potrivit disp. art. 513 alin. 1 C.proc.civ. „Cererea de revizuire se soluționează potrivit dispozițiilor procedurale aplicabile judecății finalizate cu hotărârea atacată.” însă din această perspectivă se reține că potrivit disp. art. 68 din Legea nr. 101/2016 „ Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr.

134/2010, republicată, cu modificările ulterioare, și cu cele ale Legii nr. 287/2009, republicată, cu modificările ulterioare, în măsura în care prevederile acestora din urmă nu sunt contrare.”

Astfel, rezultă că în măsura în care legea specială nu stabilește reguli speciale de exercitare (condiții precum termenul de exercitare) și pentru căile extraordinare de atac prevăzute de drept comun în materia procedurii civile, ci numai pentru plângerea ca și cale de atac jurisdicțională, devin aplicabile prevederile Codului de procedură civilă sub aspectul termenului de exercitare a revizuirii, iar din această perspectivă se constată că potrivit celor reținute anterior, nu poate fi reținută formularea prezentei cereri de revizuire cu depășirea termenului imperativ prevăzut de lege, urmând a fi respinsă această excepție ca neîntemeiată.

Asupra *excepției inadmisibilității cererii de revizuire*, prin raportare la condițiile de admisibilitate prevăzute de lege pentru exercitarea acestei căi extraordinare de atac, prin raportare la obiectul cauzei de fond, susținerile părților și decizia atacată, Curtea constată că este întemeiată, urmând a fi respinsă această excepție pentru următoarele considerente:

Prin decizia civilă nr. decizie civilă nr. 969/ 20 Aprilie 2021 pronunțată de Curtea de Apel București, Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 1344/2/2021 a fost respinsă plângerea formulată de către petenta, „~~Asocierea Astra Vagoane Călători SA – Atelierele CED Oradea SA – CBPO Oradea SA~~” împotriva Deciziei CNSC nr. 359/C5/75 din data de 19.02.2021, în contradictoriu cu intimata, „ca nefondată”.

In considerențele acestei decizii, Curtea a reținut în esență următoarele:

„în calitate de entitate contractantă, a organizat procedura de atribuire, prin „licitație deschisă”, într-o singură etapă, online, fără etapă finală de licitație electronică, a contractului de achiziție publică de furnizare având ca obiect,

În cauză au depus ofertă următorii operatori economici:

- Asocierea Astra Vagoane Călători SA – Atelierele CED Oradea SA – CBPO Oradea SA

Prin Raportul procedurii nr. 189725/31.07.2020, membrii Comisiei de evaluare au desemnat câștigătoare oferta depusă de „~~Asocierea Astra Vagoane Călători SA – Atelierele CED Oradea SA – CBPO Oradea SA~~”, iar prin adresa nr. 189726/31.07.2020, entitatea contractantă i-a comunicat faptul că oferta acesteia a fost desemnată câștigătoare.

Ulterior, prin Hotărârea nr. 190774/31.12.2020, semnată de directorul general, CTE a anulat procedura de atribuire în temeiul art. 225 alin. (1) lit. c) teza a II-a din Legea nr. 99/2016, motivat de faptul că încheierea contractului este imposibilă, „întrucât „~~Asocierea Astra Vagoane Călători SA – Atelierele CED Oradea SA – CBPO Oradea SA~~” prin adresa nr. 7195/31.12.2020, a răspuns la solicitările referitoare la finanțarea obiectivului de investiții, invocând situația financiară și datorile curente ale „~~Asocierea Astra Vagoane Călători SA – Atelierele CED Oradea SA – CBPO Oradea SA~~”, iar prin adresa nr. 190775/31.12.2020, entitatea contractantă i-a comunicat societății anularea procedurii de atribuire.

a contestat la CNSC de decizia autoritatii contractante de anulare a procedurii de atribuire.

Consiliul, admisând contestația, a anulat Hotărârea nr. 190774/31.12.2020, adresa de comunicare nr. 190775/31.12.2020 și a obligat entitatea contractantă, ca în termen de 10 zile de la comunicarea deciziei, să continue procedura de atribuire.

Analizând motivele plângerii petentei „~~Asocierea Astra Vagoane Călători SA – Atelierele CED Oradea SA – CBPO Oradea SA~~”, Curtea reține că, potrivit art. 149 alin. (1) din HG nr. 395/2016, după desemnarea câștigătorului, entitatea contractantă are obligația de a încheia contractul de achiziție publică/ acordul-cadră cu ofertantul a cărui ofertă a fost stabilită ca fiind câștigătoare.

În ceea ce privește îndeplinirea condițiilor pentru anularea unei proceduri de achiziție publică, Curtea reține că petenta, autoritatea contractantă „~~Asocierea Astra Vagoane Călători SA – Atelierele CED Oradea SA – CBPO Oradea SA~~”, a invocat, prevederile art. 225 alin. 1 lit.c) teza a doua: (1) Entitatea contractantă are obligația de a anula procedura de atribuire a contractului sectorial/acordului-cadră (...) dacă este imposibilă încheierea contractului”.

Prin urmare, autoritatea contractantă va anula procedura în temeiul art.225 alin.1 lit.c) dacă este imposibilă încheierea contractului.

Imposibilitatea încheierii contractului trebuie să fie cauzată, potrivit jurisprudenței majoritară a Consiliului și instanțelor judecătorești, de intervenția unor factori în principiu independenti de voința autorității contractante și pe care aceasta nu i-a putut evita. Admitând, în principiu, că rămânerea fără finanțare a investiției din cauze obiective (expirarea contractului de finanțare, încheierea exercițiului bugetar, etc.) poate constitui un motiv pentru anularea unei proceduri, Curtea constată însă că, în spătă, simpla împrejurare că achiziția a devenit neconvenabilă sau inopportună nu se încadrează între situațiile avute în vedere de textul de lege citat. În cauză, nu este vorba despre o imposibilitate obiectivă de asigurare a finanțării, ci despre o reevaluare a oportunității achiziției de către cel care trebuia să asigure finanțarea și o reconsiderare a priorităților de investiții, după ce aceasta fusese aprobată ca fiind necesară și după ce, prin hotărâri succesive de aprobare a bugetului și de rectificare, achiziția fusese susținută financiar.

Astfel, cheltuielile pentru investiția în cauză fuseseră aprobate prin HCGMB nr. 194/23.04.2019, fiind incluse în bugetul anului 2019; de asemenea, aşa cum rezultă din HCGMB nr. 349/26.06.2019 și HCGMB nr. 721/18.12.2019 privind rectificarea bugetului de venituri și cheltuieli al ~~.....~~ pe anul 2019, pentru investiția în discuție nu au intervenit modificări, fiind menționată aceeași valoare atât la „bugetul inițial” cât și la cel „rectificat”. În baza acestor documente care nu au fost modificate, autoritatea a inițiat procedura de atribuire contestată.

În schimb, prin adresa nr.7195/31.12.2020, ~~.....~~ a răspuns, după mai multe solicitări ale ~~SID~~ formulate pe perioada anului 2020 după desemnarea ofertantului câștigător, că „achiziția nu mai este oportună” și că „având în vedere situația financiară și datorile curente ale ~~.....~~, nu există posibilitatea finanțării obiectivului de investiții. Acest motiv a stat la baza Hotărârii nr.190774/31.12.2020 a ~~.....~~ de anulare a procedurii.

Or, reanalizarea, în această etapă, după stabilirea ofertei câștigătoare și în iminența semnării contractului, a oportunității achiziției și anularea procedurii nu poate constitui, în opinia Curții, un motiv care să reprezinte o imposibilitate obiectivă de încheiere a contractului în sensul art.225 alin.1 lit.c din lege.

Mai mult, modalitatea intempestivă în care ~~.....~~, acționar majoritar al (deținând 99,89% din acțiuni) a anunțat refuzul de asigurare a finanțării și a creat în mod artificial o imposibilitate de încheiere a contractului reprezentă o exercitare cu exces de putere a dreptului de decizie.

Din această perspectivă, Curtea apreciază corect argumentul Consiliului potrivit căruia, în raport cu prevederile art.96 alin.1 din Legea nr.99/2016 și ale art.12 din Norme (aprobată prin HG nr.394/2016), oportunitatea achiziției nu mai poate fi pusă în discuție la acest moment, când procedura de atribuire a fost deja finalizată. Oportunitatea obiectivului de investiții a fost analizată o dată atunci când a fost inițial aprobată prin HCGMB nr. 194/23.04.20219 și apoi reconfirmată prin HCGMB nr. 349/26.06.2019 și HCGMB nr. 721/18.12.2019, dar și în etapa de planificare/pregătire a achiziției, astfel cum impune legislația achizițiilor sectoriale (art. 8 și art. 9 alin. (1) din HG nr. 394/2016). De altfel, în etapa de planificare/pregătire a achiziției, entitatea contractantă a și întocmit Strategia de contractare și Nota de fundamentare privind achiziția de tramvaie, prin care a reținut tocmai oportunitatea și necesitatea demarării procedurii de atribuire în vederea achiziționării tramvaielor de 18 m.

Situația de fapt vine, dimpotrivă, să confirme documentul de fundamentare a necesității achiziției: la data de 18.06.2020 CGMB a adoptat Hotărârea nr. 254, prin care se avizează documentația de atribuire a proiectului de contract de delegare a gestiunii serviciului public de transport pe 10 ani cu ~~Societatea de Transport București S.R.L.~~, în arealul deservit de A ~~.....~~. În cadrul acestei documentații

coborâtă". Prin urmare, în contextul în care urma să delege gestiunea serviciului de transport public către ~~.....~~ anularea procedurii de achiziție a tramvaielor, printr-un refuz de finanțare din partea acționarului majoritar a autorității contractante (~~.....~~) apare

contradictorie și excesivă, astfel încât acestea nu pot constitui un motiv temeinic pentru anularea procedurii.

În orice caz, între momentul 31 iulie 2020 – al emiterii raportului procedurii și desemnării ofertantului câștigător - și momentul 31 decembrie 2020 – al anulării procedurii, Curtea observă că, în afara adresei nr. 7195/31.12.2021, nu există niciun fel de rectificare bugetară, sau orice fel de document finanțier contabil care să modifice situația de la momentul atribuirii contractului.

Pe de altă parte, și sub aspect formal, dacă strategia de contractare a stat la baza asigurării finanțării prin hotărâre a CGMB și a demarării procedurii de achiziție, se constată că lipsește o fundamentare similară care să justifice reconsiderarea necesității investiției. Totodată, lipsește o hotărâre a CGMB prin care să se fi decis, simetric, retragerea finanțării, în mod similar aprobării ei. Adresa *i – acționar majoritar al achizitorului ... – potrivit căreia se apreciază, după finalizarea procedurii, că achiziția este inoportună, fără existența unei hotărâri a CGMB – cel care are competența de a decide cu privire la bugetul ... și prin care se anunță intempestiv, în ultima zi a anului, că nu asigură finanțarea, nu poate fundamenta în mod temeinic și legal o decizie de anulare a procedurii de achiziție aflată în faza semnării contractului.”*

Totodată, se reține din analiza încheierii de amânare a pronunțării în cauza de fond din data de 08.04.2021 că deși petenta-revizuentă a formulat cerere de chemare în garanție în contradictoriu cu *prin Primarul General*, aceasta a fost respinsă, reținându-se că nu este admisibilă în principiu nefiind îndeplinite cerințele prevăzute de art. 72 C.proc.civ. pentru admisibilitatea acesteia

Împotriva acestei încheieri și, totodată, împotriva acestei decizii civile, revizuenta a invocat incidența cazului de revizuire prevăzut de disp. art. 509 alin. 1 pct. 1 C.proc.civ., dispoziții potrivit căror „(1) Revizuirea unei hotărâri pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul poate fi cerută dacă: 1. s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut;”.

În motivarea admisibilității cererii de revizuire, în esență revizuenta a invocat că revizuirea este o cale de atac de retractare, nedevolutivă și care vizează remedierea procesuală a erorilor de judecată care au condus la stabilirea greșită a situației de fapt prin hotărârea atacată, consideră că se impune remedierea urmatoarelor aspecte: motivarea încheierii prin care s-a respins cererea de chemare în garanție și pronunțarea cu privire la existența sursei de finanțare, în vederea încheierii contractului de achiziție publică.

Din această perspectivă, se constată că incidența cazului de revizuire invocat vizează alte ipoteze de fapt și de drept decât aceleia invocate ca argumente de fapt și de drept în sprijinul admisibilității acestei căi extraordinare de atac, în principiu vizând verificarea respectării la instanța de fond a principiului disponibilității procesului civil astfel cum acesta este reglementat de disp. art. 22 alin. 6 din C.proc.civ. potrivit căror „Judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investirii, în afară de cazurile în care legea ar dispune altfel.”, iar sub acest aspect limitele investirii se referă la obligația instanței de judecată de a se pronunța în mod expres asupra tuturor cererilor deduse judecății, astfel cum acestea sunt reglementate fie de disp. art. 196 și urm. C.proc.civ., inclusiv cererile adiționale și/sau accesorii.

Astfel, acest caz de revizuire vizează strict și în primul rând ipoteza nepronunțării instanței asupra uneia dintre cererile deduse spre judecare, iar nu sub aspectul modului de soluționare a acestor cereri sau a motivelor care au determinat soluția asupra cererilor deduse judecății, iar din această perspectivă invocarea pretinsei greșitei respingeri/motivări în fapt și în drept a respingerii ca inadmisibilă în principiu a unei cereri incidentale precum este cazul cererii de chemare în garanție formulată de către petenta-revizuentă și/sau a pretinsei greșite respingeri/motivări a respingerii pe fond a plângerii formulată la prima instanță investită nu se circumstanțiază ipotezelor normative prevăzute strict și limitativ de disp. art. 509 alin. 1 pct. 1 C.proc.civ. astfel cum au fost invocate prin prezenta cerere de revizuire, iar analiza pe fond a acestor argumente invocate în sprijinul cazului de revizuire ar contraveni principiului autorității de lucru judecat prevăzut de disp. art. 430-431 C.proc.civ. și art. 6 din CEDO în condițiile în care ar implica fie reevaluarea modului de analiză a admisibilității în principiu a cererii de chemare în garanție(cerere soluționată de prima instanță în

sensul evocat anterior) și/sau reanalizarea fondului cauzei prin verificarea probatoriului și a modului de aplicare a normelor de drept material aplicabile litigiului de fond (prin decizia atacată instanță de contencios administrativ și fiscal pronunțându-se asupra căii de atac jurisdicționale prin respingerea acesteia ca nefondată), considerente față de care va admisă excepția inadmisibilității și va fi respinsă revizuirea ca inadmisibilă, fără analiza susținerilor invocate pe fond.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge excepțiile nulității cererii și excepția tardivității cererii ca neîntemeiate.

Admite excepția inadmisibilității.

Respinge cererea de revizuire formulată de revizuienta

Decizie nr. 969 pronunțată la data de 20.04.2021 de Curtea de Apel București, Secția a IX-a Contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 1344/2/2021, în contradictoriu cu intimata cu sediul ales î

cauza având ca obiect „litigiu privind achizițiile publice-suspendare atribuire”, ca inadmisibilă.

Definitivă.

Pronunțată azi 09.11.2021 prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte
Davidoiu Georgian

Judecător
Saglam Alina

Judecător
Erdei Dana Veronica

~~Grefier
Boariu Florentina Emilia
GREFIER~~

Red./Tehnored./D.G./
4 ex. /